

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кириленка Олега Петровича про офіційне тлумачення положення пункту 6 частини другої статті 38 Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
17 травня 2005 року
№ 20-у/2005

Справа № 2-15/2005

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,

розглянув на засіданні Конституційного Суду України питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кириленка Олега

Петровича про офіційне тлумачення положення пункту 6 частини другої статті 38 Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 37–38, ст.189).

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Кириленко О.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення пункту 6 частини другої статті 38 Бюджетного кодексу України, згідно з яким законом про Державний бюджет України визначаються, зокрема, додаткові положення, що регламентують процес виконання бюджету.

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, має місце неоднозначне застосування наведеного положення Бюджетного кодексу України Кабінетом Міністрів України на стадії складання проектів Державного бюджету України – встановлення різних за своєю правовою природою механізмів соціального і правового захисту військовослужбовців, суддів, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та членів їх сімей. Таким чином обмежуються „гарантовані Конституцією України та законами України права на пільги, компенсації та гарантії соціального захисту” цих категорій осіб, що суперечить статті 22 Конституції України.

Автор конституційного звернення посилається на відповідні положення законів України про Державний бюджет України на 2002, 2003 і 2004 роки та, з іншого боку, на Рішення Конституційного Суду України від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 у справі про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, у якому сформульовано правову позицію щодо неприпустимості звуження змісту та обсягу існуючих прав і гарантій соціального захисту військовослужбовців, суддів, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та членів їх сімей.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 30 березня 2004 року відмовила у відкритті конституційного

провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України” може бути лише наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Як впливає з аналізу конституційного звернення та долучених до нього матеріалів, факти неоднозначного застосування органами державної влади, в тому числі Кабінетом Міністрів України, положення пункту 6 частини другої статті 38 Бюджетного кодексу України відсутні.

До того ж порушене у конституційному зверненні питання, чи можливо законом про Державний бюджет України обмежувати гарантовані Конституцією України та законами України права на соціальний захист військовослужбовців, суддів, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та членів їх сімей, неодноразово розглядалося Конституційним Судом України.

Зокрема, у Рішенні від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 у справі щодо пільг, компенсацій і гарантій Конституційний Суд України, визнавши такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) положення статті 58 Закону України „Про Державний бюджет України на 2001 рік” щодо зупинення дії положень законодавчих актів України в частині надання пільг, компенсацій і гарантій, які фінансуються з бюджетів усіх рівнів, сформулював правову позицію, яка полягає в тому, що:

Конституція України виокремлює військовослужбовців, суддів, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та членів їх сімей як громадян України, що потребують

додаткових гарантій соціального захисту з боку держави у зв'язку з характером покладених на них службових обов'язків;

законом про Державний бюджет України не може бути звужено, скасовано або зупинено встановлений законами України обсяг пільг, компенсацій і гарантій для військовослужбовців, суддів, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та членів їх сімей;

звуження змісту та обсягу цього права шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів відповідно до статті 22 Конституції України не допускається. Зупинення його дії можливе за умови введення відповідно до пункту 31 частини першої статті 85, пункту 19 статті 92 Конституції України надзвичайного стану (стаття 64 Конституції України).

Аналогічна правова позиція викладена Конституційним Судом України у Рішенні від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 у справі про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів та у Рішенні від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004 у справі про зупинення дії або обмеження пільг, компенсацій і гарантій. В останньому, зокрема, зазначено, що здійснення відповідних організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на забезпечення соціального захисту військовослужбовців, працівників правоохоронних органів та їхніх сімей, не залежить від розміру їх грошових доходів чи наявності фінансування із бюджету, а має безумовний характер.

Оскільки конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України „Про Конституційний Суд України”, та з порушеного питання Конституційний Суд України неодноразово приймав рішення, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кириленка Олега Петровича про офіційне тлумачення положення пункту 6 частини

другої статті 38 Бюджетного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

